

Hódmezővásárhely, 1902. október 16. – Hódmezővásárhely, 1972. december 8.

Szülei földmunkások voltak. Négy elemi és három tanonciskolai osztályt végzett. A molnármesterséget tanulta ki. 1917-ben tagja lett a malommunkások szakszervezetének. A Tanácsköztársaság alatt a KIMSZ városi titkára és tagja a munkás- és katonatanácsnak. A kommun bukása után három évig nem kapott állást a szakmájában. Mezőgazdasági napszámosként kereste kenyerét, majd 1923-tól 1938-ig a helyi Bauer Malom dolgozója volt. 1922-től tagja a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak, 1926-ban bevásztották a helyi vezetőségbe. Az illegális KMP-be 1932-ben szervezték be. Az MSZDP Országos Vezetősége, 1934 novemberében azzal az indokkal, hogy más pártnak is tagja, kizárta a pártból. Két hónappal később letartóztatták, az állami és társadalmi rend erőszakos felforgatására irányuló cselekmény vádjával négy és fél hónapi börtönbüntetésre ítélték. Kiszabadulása után rendőri felügyelet alá helyezték. 1940-ben munkaszolgálatra hívták be. 1944 őszéig még kétszer letartóztatták, és a rendőri felügyelete is egyre szigorodott. Szülővárosának felszabadítása, 1944. október 8. után többekkel együtt közreműködött a Magyar Kommunista Párt szervezésében és a város gazdasági életének megindításában. Novemberben tagja lett a város törvényhatósági bizottságának. December 18-án a város képviselőjeként bevásztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. januárban hallgatója lett az MKP elsőként indított két hónapos pártiskolájának, amelynek elvégzése után a hódmezővásárhelyi rendőrség vezetőjévé nevezték ki. Még ez év végén súlyos autóbalesetet szenvedett. Felgyógyulása után a Szövetség megyei szervezője, majd – 1951–1954 között – a Csongrád Megyei Terményforgalmi Vállalat telepvezetője lett. 1954-től tanácsos dolgozóként a Csongrád járás, illetve Hódmezővásárhely földrendező munkálataiban vett részt. 1956. novembertől az MSZMP-t szervezte a városban, decemberben ő lett a városi párttitkár; 1957 májusában nyugdíjba ment.